

χυλόπιτα

χυλόπιτα κ. **χυλοπίτα**, **η**, ουσ. [<μσν. χυλόπιτα <χυλός + πίτα], συνήθως στον πλ. **οι χυλόπιτες** κ. **χυλοπίτες**, είδος ζυμαρικού: «η σπεσιαλιτέ της μάνας μου είναι κρέας με χυλόπιτες».

- *έφαγα χυλόπιτα*, δεν έγινε από κάποια αποδεκτή η πρότασή μου για σύναψη ερωτικών σχέσεων: «της ζήτησα να τα φτιάξουμε κι έφαγα χυλόπιτα». Συνών. *έφαγα πακέτο* (β).

- *στρώνει χυλόπιτα*, (στη νεοαργκό) προσποιείται τον ελεύθερο, τον αδέσμευτο, με σκοπό να συνάψει ερωτικό δεσμό με κάποια: «εδώ και καιρό στρώνει χυλόπιτα, γιατί ενδιαφέρεται για την τάδε».

- *τον τάισε χυλόπιτα*, δε δέχτηκε την πρότασή του για σύναψη ερωτικών σχέσεων: «ήταν εντελώς σίγουρος πως δε θ' αρνιόταν την πρότασή του, όμως αυτή τον τάισε χυλόπιτα».

- *του 'δωσε χυλόπιτα*, βλ. φρ. *τον τάισε χυλόπιτα*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας